

[Ministeren for offentlige Arbejder.]  
 gelse for Opdyrkning af meget store Arealer langs med og i Forbindelse med Vejanlæg. Anlæg af Veje vil saaledes virke meget fremmende, baade for Handelen, for Fiskeriet og for Opdyrkingen. Jeg mener, det vil være af Betydning, at berettigede Ønsker om Vejanlæg opfyldes i saa stort et Omfang, som Økonomien tillader, og saa snart som det er muligt. Der maa imidlertid ikke blot tages Hensyn til Skatteborgernes økonomiske Evne, altsaa til Størrelsen af Statens aarlige Tilskud, men ogsaa til de enkelte færøske Kommuner Evne til at bære deres Part af Udgifterne. Men der maa tillige tages det nødvendige Hensyn til, at Kommunerne kun i meget begrænset Omfang raader over Arbejdsstyrker i den Tid, som kan anvendes til Vejarbejder udenfor Fiske-tiden. Desuagtet maa Anlægene fremmes saa hurtigt, at de enkelte Strækninger i nogen-lunde hurtigt Tempo kan føres igennem. Og dette tilsammen bevirker jo, at det ikke kan hjælpe at slaa alt for store Brød op med Hensyn til Vejbredder, som ikke er nødvendige til Tilfredsstillelse af de Krav, som Trafikken i den nærmeste Fremtid vil stille. Thi hvis man gør det, vil man let komme dertil, at ikke blot Vejanlæggenes samlede Udførelse, men ogsaa de enkelte Vejstrækningers Udførelse forsinkes, og at en hel Del Vejanlæg, der, hvis man stiller mindre Krav til Vejbredden, kan udføres samtidig, ikke vil blive udført. Med andre Ord, ved at stille for store Krav til Vejbredden, Krav, som repræsenterer en Forøgelse af Udgifterne paa jeg ved ikke hvor meget, men antagelig en 30—40 pCt., risikerer man at forhindre, at adskillige Vejanlæg udføres, og Fremgangsmaaden vil i hvert Fald bevirke, at Udførelsen maa udstrækkes over en betydelig længere Periode end ellers.

Jeg for mit Vedkommende mener, at det vigtigste ved Vejanlægene er at faa deres Stigningsforhold indrettet saaledes, at de kan holde for Fremtidens Krav. Bredden derimod kan jo udenfor de farlige Steder altid forøges senere, hvis der skulde vise sig nogen Trang dertil paa Grund af en større Trafik, paa Grund af en øget Opdyrkning, eller hvad man ellers kan anføre. Men der bør under Anlæggenes Udførelse straks tages de fornødne sikkerhedsmæssige Hensyn, saaledes som jeg ogsaa senere skal gøre Rede for, naar jeg kommer til det Forslag, som er tilstillet Finansudvalgene, og som danner Grundlag for den Bevilling, som jeg søger gennemført i Finansudvalgene. Jeg tror, at der for det færøske Vej-

spørgsmaal er en stor og velvillig Interesse ogsaa i den danske Rigsdag, og jeg vil derfor mene det rigtigt at gøre noget nøjere Rede for, hvad der er udført af Vejanlæg paa Færøerne, og hvorledes Stillingen er til de foreslaaede Vejanlæg, de Vejprojekter, der nu er behandlet og delvis opmaalt i de senere Aar.

Der er indtil 1925—26 anlagt, hvad det ærede Medlem for 7de Kreds kaldte Hovedfærdselsveje med Tilskud fra Statskassen af  $\frac{4}{5}$  af Udgiften til i alt ca. 800 000 Kr. Der er udført en Vej fra Sand til Skopen. Den blev bygget i Aarene fra 1914—15 til 1920—21, og Vejbredden var 2,25 m. Vejen befærdes nu med Biler, og jeg har ikke Indtrykket af, at dette har givet Anledning til uovervindelige Vanskeligheder, lige saa lidt som jeg ved, af, at Kørselen med Biler har afstedkommet større Ulykker. Hjemmelen til Anlægget dertil findes i § 4 i den færøske Havnelov af 1913, medens de øvrige Veje alle er udført med Hjemmel i Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Vejen fra Sand til Skopen er, som den ærede Forespørger (Patursson) udtalte, bygget, efter at den norske Vejingeniør Horn har afgivet Betænkning over Vejanlæg paa Færøerne. I hans Betænkning foreslaas Vejene anlagt med enkelt Kørebredde paa  $2\frac{1}{4}$  m med Mødepladser paa  $3\frac{1}{2}$  m's Bredde, og han beskriver saa, hvorledes disse Mødepladser skal være, samtidig med at han siger, at under lignende Terrænforhold i Norge har man anvendt en Maksimalstigning af 1 til 10 for Bygdeveje og 1 til 12 for Hovedveje, hvilken sidstnævnte Stigning er benyttet paa flere store Højfjeldsovergange med betydelig Turisttrafik om Sommeren. Disse Stigninger er ogsaa anvendt paa flere af de andre Veje. I 1921—22 til 1925—26 er der anlagt en Vej fra Fuglefjord til Kongshavn — Fuglefjord-Kongshavnvejen kaldes den —, og i 1921—22 til 1925—26 er der tillige anlagt en Vej fra Kolfjord til Kvivig samt fra Sand til Skaalevig og Husevig, og endelig er der i Aarene 1921—22 til 1925—26 anlagt en Vej fra Sørvaag over Midvaag til Sandevaag og fra Thorshavn til henholdsvis Velbestad og Kirkebø. Disse Vejanlæg har med Projekteringsarbejder dertil i alt kostet Staten ca. 800 000 Kr.

Foruden til disse Veje, som jeg har nævnt her, og som der i Statstilskud er ydet  $\frac{4}{5}$  af Udgifterne til, er der af Staten under Krigen bevilget forholdsvis mindre Tilskud til en Række amtskommunale Veje, og der er efter 1925—26 afholdt Udgifter til Opmaaling og Projektering af